

Et Mindretal (Vagn Bro, Elmquist og Samuelsen) kunde ikke tiltræde dette sidste Forslag, men foreslog, at Udgifterne altid skal betales af den, der ønsker Retsstenograf anvendt, og tiltraadte kun Hovedændringsforslaget under Forudsætning af, at Ændringsforslag vedtoges herom, hvilket ikke skete, og Forslaget om Stenografer vedtoges da med 80 Stemmer mod 27, Flertallets Forslag med Hensyn til Udgiften derved med 79 Stemmer mod 29.

Angaaende *Sagføres Mødeberettigelse* for Landsret og Højesteret foreslog et Flertal (Udvalget undtagen Venstre), at det som hidtil skal være en Betingelse for at opnaa *Mødeberettigelse for Landsret*, at man bestaar en Prøve ved Landsretten. Da de gældende Regler imidlertid har voldt Ulemper i Praksis, fordi det for mange har været vanskeligt at erhverve 3 egnede Prøvesager, foreslog Flertallet Prøven lempet saaledes, at Landsretten efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler skal kunne afgive Erklæring om, hvorvidt vedkommende er egnet til at opnaa Mødeberettigelse for Landsret, naar Retten gennem hans procederende Virksomhed (som Fuldmægtig) allerede har et saadant Kendskab til hans Behandling af Retssager, at den kan afgive Erklæringen. Eksamensbetingelsen foresloges fastsat som for Sagførere ved Underret, juridisk Embedseksamen med mindst 2. Karakter af 1. Grad, dog at Ministeren i særlige Tilfælde kan fravige Kravet herom.

Et Mindretal (Vagn Bro, Christensen [Høng], Elmquist, Samuelsen og Vejen) foreslog derimod, at Landsretsprøven fuldstændig ophæves dels paa Grund af de ovennævnte Ulemper, dels fordi Flertallets Regel skønnedes at kunne medføre Fare for Ujævnhed i Landsrettens Afgørelser paa det heromhandlede Omraade. Til Gengæld foresloges som Eksamensbetingelser fastsat juridisk Embedseksamen med 1. Karakter eller 2. Karakter af 1. Grad uden Dispensationsbeføjelse for Justitsministeren. Dette Forslag forkastedes med 79 Stemmer mod 30, hvorefter Flertallets vedtoges med 82 Stemmer mod 30.

Med Hensyn til *Mødeberettigelsen for Højesteret* foreslog det ovennævnte Flertal med Undtagelse af Pürschel, at den skal tilkomme enhver Sagfører, der har Mødeberettigelse for Landsret, naar han har virket i denne Egenskab i 5 Aar. Flertallet formenter nemlig, at der, efter at Retsplejeloven har indført mundtlig Procedure ved Landsretterne, ikke er nogen rimelig Grund til, at den, der er kendt egnet til Landsretsprocedure, skal underkaste sig en ny Prøve for at blive erklæret berettiget til at give Møde for Højesteret, og at almindelige Retsplejehensyn derfor ikke kan føre videre end til en Regel, der udelukker fra Mødeberettigelse ved Højesteret de Sagførere,